

- 2) Εφόσον η οδηγία δεν αποκλείει στην περίπτωση αυτή μια ειδική ρύθμιση: πρόκειται για σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας αυτής ή για άλλου είδους σχέση; Είτε πρόκειται περί συμβάσεως είτε όχι, τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση η οδηγία;
- 3) Εμπίπτει το συγκεκριμένο είδος de facto συμβάσεων στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ανεξάρτητα από τον χρόνο δημιουργίας τους ή ισχύει αυτή μόνο για νεοαποκτηθείσες ή, υπό τη στενότερη έννοια, νεόδημες κατοικίες (ήτοι εγκαταστάσεις για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση συνδέσεως στο δίκτυο παροχής τηλεθερμάνσεως);
- 4) Σε περίπτωση που η οδηγία τυγχάνει εφαρμογής: αντιβαίνει η εθνική ρύθμιση στις διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', σε συνδυασμό με την παράγραφο 2, οι οποίες προβλέπουν το δικαίωμα ή την κατ' αρχήν δυνατότητα καταγγελίας της εννόμου σχέσεως;
- 5) Σε περίπτωση που θα πρέπει να συναφθεί σύμβαση, απαιτείται συγκεκριμένη μορφή συμβάσεως και ποιο θα πρέπει να είναι το εύρος των παρεχόμενων στον καταναλωτή (εν προκειμένω στον κάθε ιδιοκτήτη κατοικίας και όχι στην κοινωνία των συνιδιοκτητών) πληροφοριών; Επηρεάζει η έλλειψη εγκαίρως και δημοσιοποιημένης πληροφορήσεως τη δημιουργία της εννόμου σχέσεως;
- 6) Απαιτείται ρητό αίτημα του καταναλωτή, ήτοι εκπεφρασμένη βούλησή του που έχει περιβληθεί ορισμένο τύπο, προκειμένου αυτός να καταστεί μέρος μιας τέτοιας εννόμου σχέσεως;
- 7) Σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως, είτε αυτή έχει περιβληθεί ορισμένο τύπο είτε όχι, αποτελεί η θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων του κτιρίου (ιδίως του κλιμακοστασίου) μέρος του αντικειμένου της συμβάσεως και θεωρείται ότι ο καταναλωτής έχει ζητήσει το συγκεκριμένο μέρος της υπηρεσίας σε περίπτωση που δεν υπάρχει σχετικό ρητό αίτημα από μέρους του ή ακόμη και από την κοινωνία των συνιδιοκτητών (στην περίπτωση που, επί παραδείγματι, αφαιρέθηκαν τα θερμαντικά σώματα, πράγμα που ισχύει στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, οι δε εμπειρογνώμονες δεν αναφέρουν την ύπαρξη θερμαντικών σωμάτων στους κοινόχρηστους χώρους του κτιρίου);
- 8) Έχει σημασία για την ιδιότητα του ιδιοκτήτη ως καταναλωτή όταν αυτός έχει ζητήσει τη θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων του κτιρίου (ή ασκεί συναφώς επιρροή) σε περίπτωση που έχει διακοπεί η παροχή θερμάνσεως στο διαμέρισμά του;

(¹) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011 σ. 64).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιανουαρίου 2018 ο Oleksandr Viktorovych Klymenko κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 8 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-245/15, Klymenko κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-11/18 P)

(2018/C 094/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Oleksandr Viktorovych Klymenko (εκπρόσωπος: M. Phelippeau, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο πρέπει να αναίρεσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-245/15.

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο να κάνει δεκτά τα αιτήματα που είχε υποβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και συγκεκριμένα:

— να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2015 (¹) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2015 (²).

— να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 2016 (³) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/311 της 4ης Μαρτίου 2016 (⁴).

— να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 2017 ⁽⁵⁾ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 2017 ⁽⁶⁾,

στο βαθμό που τα ανωτέρω μέτρα αφορούν τον αναιρεσιόντα και να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της αναιρέσεως και της προσφυγής ακυρώσεως την οποία αφορά το υπόμνημα προσαρμογής.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως ο αναιρεσιών προβάλλει τρεις λόγους.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντόπισε τους πραγματικούς και συγκεκριμένους λόγους για την επιβολή των περιοριστικών μέτρων σε βάρος του και ότι Γενικό Δικαστήριο κακώς χαρακτήρισε το Γραφείο του Ουκρανού Γενικού Εισαγγελέα ως «ανώτερη δικαστική αρχή».

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι το κριτήριο εγγραφής που περιλαμβάνεται στις επίμαχες πράξεις ανταποκρινόταν στους σκοπούς της ΚΕΠΠΑ.

Τρίτον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το περιοριστικό μέτρο δεν προσέβαλλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2015, L 62, σ. 25)

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2015, L 62, σ. 1)

⁽³⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 76)

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 1)

⁽⁵⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 34).

⁽⁶⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea hovrätt (Σουηδία) στις 11 Ιανουαρίου 2018 — Textilis Ltd, Ozgur Keskin κατά Svenskt Tenn Aktiebolag

(Υπόθεση C-21/18)

(2018/C 094/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea hovrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Εφεσίβλητη: Svenskt Tenn Aktiebolag

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2424 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, κ.λπ., να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, [του κανονισμού 207/2009], υπό τη νέα διατύπωσή του, είναι εφαρμοστέο όταν δικαστής πρέπει να εξετάσει αίτημα κηρύξεως ακυρότητας (βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α' του κανονισμού 207/2009) μετά την έναρξη ισχύος της τροποποίησης, δηλαδή μετά τις 23 Μαρτίου 2016, ενώ η αγωγή για κήρυξη ακυρότητας ασκήθηκε πριν από την εν λόγω ημερομηνία και συνεπώς αφορά σήμα καταχωρισμένο πριν από αυτή την ημερομηνία;